

Elhunyt Borbély Jolán

Írta:
BB

Martin György néptánc kutató özvegye, Borbély Jolán etnográfus, pedagógus, aki nagyon sokat tett a felvidéki magyar tánc hagyományok és hagyomány-kultúra kutatása területén, március 21-én 89 éves korában elhunyt.

Borbély Jolán (Fotó: mma.hu)

A Kárpát-medencei néptáncok gyűjtésének és kutatásának legendás alakja, generációjának kiemelkedő tudományos és közösségi személyisége. Népművészek nemzedékeit nevelte ki, példa- és iránymutatása, szakmai pályafutása csaknem hetven éve meghatározó népi kultúránk értékeinek feltárása és továbbéltetése terén.

2017-ben a Táncház Napja alkalmából megfogalmazott üzenetében azon reményét fejezte ki, hogy az elkövetkező generációk is az elődök szellemiségéhez méltó elszántsággal, felelősséggel őrzik majd tovább a magyar tánc ház mozgalom jó hagyományait és hisznek annak nemzetmegtartó erejében.

A Népművészeti Intézet munkatársaként, néptánc kutatóként kezdte szakmai munkáját 1955-ben. A határon túli magyar néptánc- és tárgykultúrát kutatta Erdélyben, Szlovákiában és a Vajdaságban. 1972-től a kézműves szakterületet irányította a Népművelési Intézetben. Nevéhez kötődik az Élő Népművészet országos népművészeti kiállítás elindítása. A kezdetektől részt vett a tánc ház mozgalom szellemiségének kialakításában, s folyamatosan segítette a hagyományőrző mozgalmat. Több szakmai testület vezetőségi tagja, számtalan tanulmány szerzője volt. Munkásságát Életfa-díjjal (1990), Aranykoszorú-díjjal (2000), Bessenyei György-díjjal (2008), valamint Prima díjjal (2011) és Dr. Erdélyi Zsuzsanna-díj – a Magyar Művészeti Akadémia Népművészeti-díjával (2016) is elismerték.

Borbély Jolán 1928. május 21-én Hajdúszoboszlón, paraszti környezetben született ikertestvérével. A négy elemi osztály elvégzése után 1938-tól Debrecenben a Református Dóczi Leánygimnáziumba került, ahol 1946-ban érettségizett. 1947 és 1956 között az ELTE BTK magyar-múzeológia-néprajz szakos hallgatója volt.

1955 óta a Népművelési Intézet néptánc kutatójaként tánc csoportok, falusi együttesek, tanfolyamok vezetésével foglalkozott. 1956 után 14 évig tanított. 1972-től ismét a Magyar Művelődési Intézet főmunkatársa lett. A Népművészeti Egyesületek Szövetségének alelnökeként is tevékenykedett, illetve a Kresz Mária Alapítvány kuratóriumának elnöke is volt.

Kutatási területe a hazai délszláv népcsoport folklórja és egyéb magyarországi és erdélyi néptáncok és magyarországi cigánytáncok filmezése, fotózása a férjével, dr. Martin Györggyel folytatott gyűjtő utakon. Később fő kutatási és oktatási területe a magyar kézművesség néhány ága: szövés, hímzés, csipkeverés volt. *(forrás: Wikipedia.hu)*